Ч. 52. Субота 20 (7) марта 1909. Рік XIX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гаусмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З палати послів. — Війна чи мир.

Підчас послідної дебати в палаті послів над контингентом рекрутів промавляли — як то ми вже коротко зазначили — головно пос. Крамарж, Василько, ґр. Дідушицкий і Дашиньский.

Пос. Крамарж заявив, що тепер не час на кабінетову політику, треба числити ся з публичною опінією цілої Европи, та публична опінія єсть за додержанем заключених умов. Положене заострила теория, котра появила ся в Австриї, що по причині вірности німецкому союзови і нашій монархії належить вести також внутрішну політику приязну Німеччині. Заострене міжнародного положеня тому так сильно обявило ся, позаяк не о стільки ходить о Австрию, скільки о Німеччину. Уважають нас за передну сторожу „напору на Схід“, що було рішаючим для Росиї а також для публичної опінії в Анґлії. Росия побоює ся, що австро угорска політика посягає по Балкан, щоби сповнити там місию Німеччини. Коли б в Австриї не ведено сотками літ хибної політики, коли би Австрия вела справді австрийску політику, прихильну всім народам, коли би показала, що справді бажає бути наддунайскою монархією і тим ідеалом, в котрім всі народи найшли би свою будучність, не прийшло би взагалі до сербского спору. Сербія власне прилучила би ся до Монархії. Скоро однак судьба инакше зарядила, то належить тепер всьо зділати, щоби уникнути спору славяньщини з ґерманізмом. Монархія не може мати зі взгляду на свій склад иншої політики, як лише політику мира. Бою ся кождого кроку, що веде в пропасть. Положене дуже поважне а ті, що радять ужити острих середників, не сповняють свого патриотичного обовязку. Не ходить о прохід до Сербії, але може вибухнути европейский спір. Бажаємо мира, позаяк думаємо, що мир єсть найхосеннійшим інтересом монархії.

Відтак промавляли посли: Ліси, Кльофач і Василько. Сей послідний виказав теперішне положене Русинів і пригадав, яке становище займали Русини давнійшими часами супротив монархії та як они її боронили, чого доказом істория з літ 1848 і 1849 та слова цісаря Фердинанда про Русинів і ті хоругви, даровані Русинам Архікняг. Софією з написею: „Ваша вірність веде до побіди“. Дальше висказав бесідник, чого жадають Русини від правительства і звертаючись до міністра краєвої оборони, подякував єму за то, що доси розслїджував всі підношувані закиди і кілька разів зарадив лиху. Звернувши опісля на бесіду пос. Трильовского, сказав: Партия бесідника жалує, що власне між сим міністром і членом руского клюбу дійшло до конфлікту, і складає цілу відвічальність на дотичного товариша, який без сумніву говорив в добрій вірі, наводячи слова чоловіка, якому повірив. Сам міністер не стане також сумнівати ся про добру віру п. Трильовского, а виступив тільки проти невірности наведеного факту. Міністер висловив жаль по тій причині, що специяльно Русини атакують армію, між тим коли руский жовнїр визначає ся знаменитими прикметами.

Опісля промавляв ґр. Дідушицкий і сказав: Поляки звичайно не відказували державі побору новобранців навіть тоді, коли були в опозициї. Тимбільше в хвили так поважній, як теперішна, єсть обовязком голосувати за предлогою і сей обовязок сповнимо. Я переконаний, що инші славяньскі посли, котрі хвилево занимають опозицийне становище, вчинять то само. Мимо жалів инших славяньских народів в Австриї я приневолений заявити, що не перестанемо домагати ся в інтересі иншого перестрок

---

34)

Небезпечна тайна.

З анґлійского — Чарльса Ріда.

(Дальше).

Бартлї втік тимчасом в смертельнім страху до свого власного дому і зачав що найпотрібнійшого пакувати, щоби втікати із сих сторін. Монктон втік до соснового ліску, щоби звідси міг придивляти ся, що діє ся коло копальні, та щоби на случай, коли би Гоп вийшов неушкоджений, він звідси міг втікати. Коли же побачив, що трох чи чотирох мужчин іде з копальні до него, взяв єго страх і він заліз в сусідні корч. Они були так густі, що він на хвильку міг в них сховати ся, але небавком переконав ся, що они займають за малий простір, як щоби він міг втікати ними неспостережений. Єго бистрий ум казав єму, що то по всій імовірности Ґресі підмовила на него копальників і розповіла їм докладно, як він виглядає.

Єго взяв смертельний страх, але він був приготовлений на то, щоби виступити против такої небезпечности. Перше, що він зробив, було, що він перевернув своє одінє, котре вже умисно було до того так зроблене і замість ясного мав тепер на собі темне одінє. Відтак замість кольорової хустки завязав собі на шию чорну; виймив з кишені мале зеркальце і заячу лабку, натер собі нею лице і зробив єго смаглявим, а наконець убрав сиву перуку, приправив собі сиву бороду і вуси, а відтак кулячи, виліз з корчів і став удавати старого, слабосильного чоловіка. Нараз пригадав собі і золотий перстінь на пальци та здоймив і єго, щоби ним не зрадити ся. Зразу хотів єго сховати до кишені, але відтак кинув в якусь калабаню і пустив ся до села. Тимчасом ті, що пустили ся за ним в погоню, обступили насамперед Гопів дім і перешукали там, а коли єго не знайшли, пустились дальше і один з них побачив єго, як він переходив через сіножать та крикнув до него:

— Гей! Чуєте!

Він ішов дальше і не зважав на то, а коли робітники добігали вже близько до него, він обернув ся і наложив собі великі очиці, удаючи так старого, що вже не видить добре, а в той спосіб ще більше їх затуманив.

— А ви що тут робите? — спитав єго один з робітників.

— Як то, що? Ходив до мого старого знакомого і вертаю тепер назад домів. Чи може сюди не вільно ходити? Мені казали, що се найпростїйша до села дорога.

— А вже ж — сказав надзиратель. — А ви тут не стрічали нікого?

— Ні, пане, не стрічав нікого — відповів Монктон — лиш видів якогось панка онтам в ліску, коли ішов попри него.

— Як же він виглядав?

— Я не придивив ся єму добре, а він ще й дуже борзо перебіг попри мене.

— То певно він був — сказав надзиратель до своїх людий, а відтак спитав: А чи з лиця був дуже блідий?

— Я того не добачив; противно, мені здає ся, що від скорого ходу був аж червоний.

— А яке мав одінє на собі.

— Таке, як звичайно тепер носять: все з одної материї.

— Ясно чи темне?

— Ясне, коли не помиляю ся.

— В котруж сторону він пішов?

— Мені здає ся, що в сторону як до двора.

— Ходім! — відозвав ся надзиратель а всі, що були з ним, поспішили дальше.

Леонард Монктон не тратив ані хвилї. Він зробив ся о яких 20 літ молодшим і пішов як старий знакомий до господи „під чорною коровою“, наймив собі там візок і поїхав до Дербі. Тимчасом настали події, котрі не допустили до єго і до Бартлевої втечі а рівночасно і зробили конець злощасному союзови.

Гоп хотів Бартлїєву копальню вугля оглянути послідний раз і забрав ся основно до діла. Перед кількома місяцями, за єго розумною радою, викопано новий закіп і він міг би був вже бути в повнім руху, як би не скупарство Бартлїя. Гоп переконав ся тепер, кілько стіп треба ще докопати і написав то до Бартлїя.

Відтак оглянувши все докладно, пішов на другий конець копальні і зайшов в то місце, де копальня була значно висша і просторійша як всі сусідні штольні. По одній стороні тягнули ся они далеко попід землю, по другій була копальня замкнена твердою стіною. Дві

монархії і в інтересі польського народу та инших народів держави, перестрою автономічного і повної рівноправности народів.

Знаю, що нашими голосами часом піддержуємо доматаня инших народів, отже з ними будемо бороти ся проти грізної небезпеки, але знаю також, що ті славяноскі, народи сьвідомі того, що їх родимці в инших державах не мають тих самих політ. і народних прав, якими користують ся в Австриї, не мають навіть найпримітивнїйших політ. прав, анї увзглядненя своїх культурних потреб.

Знаємо всї, що народи, котрі наслідком своєї числової меншости або з инших причин не можуть самі занимати великодержавного становища, опираючись о монархію а особливо о краї сеї половини монархії, найшли найбільшу ще доси на континентї охорону своїх прав і справедливо і певно можуть сподївати ся тут береженя своїх прав, дальшого розвитку своєї культури і народного житя. Длятого я переконаний, що так як ми, так всї народи сеї монархії а також Русини сповнять свій обовязок.

Зробивши відтак коротенький притик до бесїди посла Василька, сказав бесїдник: Анї я, анї ніхто з моїх товаришів клюбових анї моїх родимців нїгде не сказав щось такого, що бодай приблизно рівнало би ся ненависти до рускoго селянина. А дальше сказав бесїдник: Я заявив, що ми готові приносити конечні жертви, я зазначив сучасне становище яко вельми поважне. Однак не вважаю війни неминучою, а сподїваю ся ще спокою. Сподїваю ся, що спільне правительство нїчого не занехає і все зробить, що може обезпечити тривкий мир, скілько се дасть ся погодити з честними і житєвими інтересами монархії, з господарскими і иншими потребами населеня. Сподїваємо ся мира і бажаємо его.

Нинї ситуация представляє ся менше грізно і здає ся так як коли би з вчерашним днем настав перелом і переважила надія на мир. А всеж-таки чутка о приготовленях до війни не втихає. То одно здаєсь бути певним і то може заважує в користь мира, що всї держави боять ся вибуху великої, загально европейскої війни, війни всїх против всїх, і під впливом того страху стараютъ ся тепер може вже в послїдне із неялим успіхом залагодити в мирний спосіб грізне непорозуміне між обома спорними державами. Не малу надію покладають теж европейскі держави на повагу Цісаря Франц Йосифа і его миролюбивість. Так доносить париский Figaro.

Правительства в Льондонї, Петербурзї і Парижи порозумівали ся в цїли висланя до Сербії ноти з завізванем, щоби Сербія шукала основи до порозуміня з Австро-Угорщиною, котре Росия, Франция і Анґлія уважають за конечне. Той потрійний крок, котрий особливо в Берлинї радо повитано, наступив оногди вечером в згаданім напрямі. Ожидають як найлїпшого висліду того кроку. Росия знайшла стилїзацию, котра не нарушує амбіциї сербского народу, а заразом дає Австро-Угорщинї сатисфакцию, отже надає ся до удержаня мира.

Віденьскі ґазети констатують згідно, що настало значне полїпшене ситуациї, особливо в порівнаню з оногдашним днем, коли подано до відомости відповідь Росиї. З Будапешту знов доносять; Президент мінїстрів Векерле, запитаний в кульоарах о станї ситуациї, відповів, що не може нїчого конкретного сказати крім того, що цїсар ще тепер має надію мирного залагодженя конфлїкту.

Новинки.

Львів, дня 19-го марта 1909

— Іменованя. П. Мінїстер рільництва іменував провізоричного ґеометра, Вол. Скржишовского, ґеометром при дирекциї лїсів і домен держав. у Львові. — Президия кр. Дирекциї скарбу іменувала в етатї особовім галицких зарядів салїнарних, зварича Івана Малоту і стар. штиґара Василя Івасївку, контролюючими асистентами касовими, а зварича Людвика Сандровского і стар. штиґара Мечисл. Пїґріна асистентами касовими в XI клясї ранґи.

— Зміни в ґенералїциї. Дневник розпоряджень войскових доносить о іменованю ґенерала кавалериї гр. Аверсперґа капітаном прибочної ґвардиї та оповіщує, що комендантом XI корпуса (львівского) і головним комендантом у Львові іменував ЄВ. Цїсар ґен. поручника Франца Шедлера, дотеперішного коменданта 15 дивізиї піхоти в Надь Себен на Угорщинї. Архікн. Петро Фердинанд іменований комендантом 32 пп., а ґен.-поручник Фидрих Ін (Jihn) комендантом кріпости в Перемишли.

— Справа руну на інституциї фінансові була на вчерашнім засїданю ради міста Львова предметом наради. Радний Шафраньский спитав президента міста, чи він поробив які кроки против того руну на фінансові інституциї, який викликала чутка про війну. Рун той може в найблизших днях викликати застою в торговлї і промислї, а передовсїм робить шкоду там, що виймають свої вкладки або навіть продають свої вкладкові книжочки всїляким спекулянтам. Бесїдник висказав той погляд, що Маршалок краю або й Намістник повинні би видати якусь відозву. На то заявив радний др. Лїсевич, що така відозва могла би викликати якраз противні наслїдки, а було би може лїпше звернути ся до полїциї, щоби она потягнула до одвічальности тих визискувачів, котрі купують книжочки щадничі понизше їх вартости. — Радн. Губринович сказав, що банк краєвий і каса ощадности мають такі запаси грошеві, що виплачують публицї навіть більші вкладки, котрі поправдї треба би виплачувати аж по виповідженю, а роблять то длятого, щоби успокоїти публику. Бесїдник домагав ся також енерґічного виступленя против визискувачів. Президент Цюхціньский заявив, що порробить в сїй справі всякі кроки.

— Дрібні вісти. Довірочні сходини назначила філїя Руского тов. педаґоґічного в Калуши на день 7 цьвітня о 1 год. з полудня в комнатах „Руского касина". — Чутка про арештоване якогось російского полковника у Львові, подана оногди „Slow. Pol." єсть безосновна. — З Турки доносять, що там дня 16 с. м. була вечером сильна буря з дощем підчас котрої блискало і били громи. — З Мшани привезено оногди до львівского шпиталю столяря Василя Гузїра і его 20-лїтного сина, котрі працюючи в тамошнім дворі напалили в печи вуглем і поклали ся спати, а відтак зачадїли так, що стан обох єсть дуже небезпечний. — В Стрілках - Топільници сестра тамошного начальника стациї підрізала собі тамтого тиждня горло.

штольнї, котрої деревлянї підпори, як ему сказано, зачали валити ся.

В сїм просторійшім місци був великий рух. Порожні візки відвезено а привожено повні з вуглем а робітники ходили з лїхтарнями, котрі блимали мов блудні огники. Тепер задзвонив дзвінок і часть робітників, для котрих був даний той знак, зачала убирати ся та ждали на вінду, котра мала витягнути їх на гору. В сїй хвили побачив Гоп якогось чоловіка, котрого лице зробило ему несподїванку, бо пригадало ему Бен Бернлія. Він приступив близше, щоби переконати ся, чи не помилив ся і побачив, що то таки дїйстно Бен Бернлї.

— Чи я не відправив вас? — спитав Гоп.

- А вжеж! — відповів Бен; — але пан мене знов приймив. З тими словами подав він ему карточку з підписом Бартлїя.

Гоп на то лиш затиснув зуби, а коли Бернлї відступав ся, закликав двох копальників і сказав до них: Майте око на того чоловіка; доки він в копальни, то ви небезпечні свого житя. — Зараз по тім з'явив ся той копальник, що закликав був Гопа до копальнї, і повів его в то місце, де валили ся підпори.

Гоп спитав, чи там є які робітники чи нї, а коли той відповів, що нема, він сказав, що зараз там прийде, але мусить насамперед оглянути то місце, де добуває ся вода.

На нещастє Бернлї підслухав ту розмову і вже знав, що має робити. Він вже перед тим вложив був динамітовий патрон з люнтом, що горить пять минут, між бальки тої підпори, що валила ся, а тепер пішов чимскорше туди і підпалив люнт а сам вибіг, щоби втїкати з копальнї, підчас коли Гоп в нїй лишив ся.

Але як раз тепер спустила ся віндою на долину Ґресі, а побачивши батька, пустилась до него і крикнула:

— Тату, тату втїкайте! вас хотять убити. Якийсь чоловік, що зве ся Бернлї, хоче розсадити стару часть копальнї в тїй хвили, коли ви там будете.

— Розсадити! — крикнув Гоп. — Люди, дайте знак дзвінком, ходїть сюди! Копальня в небезпечности!

Копальники збігли ся а Гоп сказав їм, що Бернлї хоче розсадити динамітом копальню

Роздав ся крик злости, але й в сїй хвили замінив ся в крик страху, бо десь подальше чути було вибух. Гоп взяв свою доньку на руки і заніс в місце, що подобало нїби на якусь печеру а до копальників крикнув, щоби втїкали на другий конець копальнї.

Настав другий голоснїйший вибух і прибіг Бернлї, втїкаючи від наслїдків свого злочину, але Гоп вхопив его і не пустив. Бернлї став кидати ся і сїпати ся як скажений, але Гоп звалив его на землю. В сїй хвили настав третий вибух, так сильний, що цїла земля затрясла ся і цїла одна стїна в тім просторійшім місци завалила ся. Та й входовий закіп завалив ся і засипав кількох бідних копальників, котрі хотїли втїкати. В сїй хвили уратували ся були лиш ті, що послухавши Гопа, втекли були на другий конець копальнї. Коли по якімсь часї порох і пара трохи розступили ся, стояв Гоп блїдий як смерть серед румовища, коло него на земли лежав Бернлї а в тїй нїби печері сидїла скулена Ґресі. Всїх їх троє ждала неминуча смерть від удушеня ґазами, коли би не надійшла скора поміч а о ту було трудно, бо входовий закіп був засипаний.

Глава двайцять перша.

Живцем похоронені.

Хоч і як вибух в серединї був сильний, знадворку дав ся почути лиш глухий гуркіт, але той гуркіт і полумінь, яка в першій хвили бухнула із середини закопу, дали всїм знати, що стало ся. Вість про нещастє в копальни рознеслась в одній хвили по цїлім селї і аж до Кліффордового двора, підчас коли надзиратель копальнї побіг до Бартлїя і дав знати, що стало ся, та сказав ему, що в копальни засипані Гоп і панна Бартлї а відтак ще додав: Коли їх там не убило або коли не подушили ся, то прийде ся трудно їх виратувати, бо цїла копальня завалила ся. Кажуть, що то якийсь Бернлї того наробив.

Бартлї на то лиш крикнув як несвоїм голосом і вибіг, не взявши навіть капелюха, котрий впав ему в сїнех з голови. Він побіг просто до копальнї і застав тут значне число людий, котрі старали ся розкопувати засипаний входовий закіп. Була то трудна робота, бо в тїснім могло лиш кількох людий разом працювати. Бартлї зателеґрафував зараз до Дербі по сильну льокомобілю та по досьвідних інжинірів та заставив відділ людий, щоби пробили другий, ще недокінчений входовий закіп. Все було добре і розумне, що він казав робити, але він сам подобав на божевільного. Нїхто з его підвластних не погадав би був, що у него знайде ся тілько сочувства. Не відзивав ся до нїкого, не чув, що до него говорили, лиш ходив через цїлу ніч коло копальнї і ломив руки. Над раном ледви на силу затягнули его до дому.

(Дальше буде).

Брат привіз єї до Львова і тут померла она на другий день.

— **Затроєна горівка.** Перед кількома днями доносили ми в Нар.Час., що на поминках в громаді Тотарадач на Угорщині заило ся на смерть 13 людий. Як тепер показує ся, то смерть тих людий наступила по всїй імовірности від затроєної горівки, бо зовсїм така сама подія стала ся і в громаді Мозикерештем. Господар з тої громади Людвик Тот купив був недавно тому в Надьвараді спірітусу і зробив з него дома горівку. Коли відтак на спробунок напив ся тої горівки, зробило ся єму недобре і він небавком опісля помер. По похороні вийшли ся дому помершого гості і подібно як в Тотарадачи частували ся горівкою, котру ще небіжчик був зробив. Зараз по тім померло серед страшних мук 5 гостий, а 11 есть тяжко недужих. Лікарі кажуть, що причиною смерти есть затроєне, по всїй імовірности горівкою, котра мабуть була затроєна. В справі сій веде ся тепер слїдство.

— **Репертуар руского театру в Самборі.** (Саля „Сокола". Початок точно о $7^{1}/_{2}$ год. вечером).

В суботу, дня 20 с. м. „Жидівка вихрестка", драма зі сьпівами в 5 діях Тогобочного.

В недїлю, дня 21 с. м. послїдне представлене „Марійка", народний образ зі співами в 5 діях Мроштка.

— **З Надвірної** доносять: Заходом місцевої філії „Руского товариства педаґоґічного" відбуде ся дня 25 с. м. від години 2·30 по полудни в комнатах читальні „Просьвіти" довірочна анкета в справі заснованя бурси і евентуально підготовляючого курсу. Запросини розіслано всїм товариствам, сьвященикам і учителям надвірнянського повіта. З огляду на велику вагу справи просить ся о як найчисленнїйшу участь. Всї рускі товариства повинні вислати своїх відпоручників.

— **Фабрика сїрчаного квасу в Дрогобичи.** Консорция ческих капіталїстів має в найблизшім часі приступити до заложеня великої хемічної фабрики в Дрогобичи, котра уладжена по всяким вимогам сучасної техніки, буде продукувати сїрчаний квас на широкі розміри і заосмотрювати ним як новоповстаючі в Дрогобичи державні заведення, то є фабрику відбензинованя нафти і рафінерию „Австрия", так і весь східно-галицкий ринок. Проектоване на широку скалю підприємство находить ся тепер в стадиї закупна землї під фабрику і старано о концесию. В слїд за тим наступить будова фабричного будинку.

— **Смертельний поцїлунок.** В громаді Надькер, комітату Шомодь на Угорщині стала ся така сумна подія: Там померла сими днями пані Іванна Тілько, лишаючи мужа і двоє дітий, 18-лїтну дуже хорошу доньку і 14-лїтного сина. Смерть матери тронула глубоко цїлу родину, а вже найбільше сумувала і не могла успокоїти ся донька помершої; плакала і заводила та заедно кликала: Поховайте мене разом з мамою! Коли відтак тіло помершої зложили в домовину і вже мали єї забивати, дївчина кинулась до матери і стала мов божевільна цїлувати трупа в уста і в очи і цїле лице. Дївчину ледви відорвали від помершої, а она сказала: „То був мій пращальний поцїлунок!" — В кілька годин опісля дївчина так заслабла, що мусїла положити ся. Завізвано зараз лїкаря, а той оглянувши недужу, заявив, що нема вже ради для неї, бо она затроїла ся трупячою отрую. Дївчина другого дня померла, і єї поховали коло матери.

— **Самоубийство професора.** Дня 16 с. м. рано найдено в Чернівцях професора малярства при реальній школї, Константина Максимовича, котрий від довшого часу був хорий на нерви, в керниці, куди скочив в нервовім нападі. Проф. Максимович дістав двомісячну відпустку, щоби вилїчитись з нервової недуги, однак стан єго здоровля чим раз то гіршав. Оногдї рано спостережено, що ліжко, на якім він спав, стоїть порожне. Дали знати о сім поліциї, і почали за ним шукати. Вкінци впало комусь з домашних на думку, чи не кинув ся проф. Максимович в керницю. Сей здогад показав ся правдивим. Призвано пожарну сторож, котра і витягнула вже бездушне тїло з керницї.

— **XI. Звичайні загальні збори товариства „Каси Задаткової"** на щирецкий судовий повіт, стоваришеня зареєстрованого з необмеженою порукою в Щирци, відбудуть ся в дни 1 цьвітня 1909 в салях товариства. Початок о годині 1 полудне. Порядок дня: 1. Відкрите зборів. 2. Відчитаня протоколу з послїдних загальних зборів. 3. Звіт дирекциї з дїяльности і рахунків за рік 1908. 4. Внесеня комісиї контрольної надзираючої ради на уділене дирекциї абсолюториї з дїяльности і рахунків за рік 1908 5. Внесене надзираючої ради на розділ чистого зиску за рік 1908 6. Затверджене вибору одного члена дирекциї на місце вильосованого. 7. Вибір трех членів надзираючої ради на місце вильосованих. 8. Внесеня. — За раду надзираючу: *Іван Кречковский*, предсїдатель. *Володимир Могильницкий*, секретар.

— **Нове слїдство против ватаги Васїльского.** Внаслїдок арештованя Шварцера в Гамбурзї відбуде ся мабуть нова розправа против Васїльского і товаришів. Шварцер іменно признав ся у вступнім слїдстві, що допустив ся в Чернівцях з ватагою Васїльского всїляких крадежий. На тій основі краєвий суд в Чернівцях розвів против Васїльского, Шварцера і товаришів доходження о злочин крадежи на случай обтяжаючих вислїдів доходженя стане Васїльский знов перед судом. В справі тій був оногди у Львові судия слїдчий з Черновець і конферував з прокуратором п. Любинецким, котрий вів справу Васїльского. До переведеня евентуальної нової розправи був би делеґований львівский суд.

Телеґрами.

Відень 19 марта. На нинїшнім засїданю палати послів предложено звіт комісиї войскової в справі контінґенту рекрутів.

Солунь 19 марта. Французский корабель „Charente" везе до Солуня 160 скринь з военним материялом для Сербії. З набору, який перед кількома днями привезено до Солуня, задержано 370 скринь, в тім 269 скринь з набоями.

Константинополь 19 марта. Порта поручила послови в Білградї, щоби доходив, чи правдиве есть донесене часописий, що наслїдник престола в якімсь товаристві в Білградї заявив, що Росия буде підпирати Туреччину в узисканю кусника новобазарского Санджаку.

Тегеран 19 марта. Коли шах, хотячи вийти на прохід, перевішував револьвер, той нараз вистрілив і зранив єго легко в руку.

Петербург 19 марта. До „Нов. Врем." доносять з Тегерану, що шах рішучо відмовив наданя конституциї і наміряє гарматними сальвами змусити отворене базарів. Мінїстер справ заграничних подав ся до димісиї. Ситуация в Персиї есть повна розпуки.

Льондон 19 марта. Обговорюючи заяву угорского президента мінїстрів Векерле о миролюбивости цїсаря Франц Йосифа пише „Times", що слушною есть річию звернути пильну увагу на той чинник в ситуациї европейскій, котрому мужі державні в столицях европейских за мало приписують значіня. Ми від початку кризи покладали довіре в миролюбивість цїсаря Франц Йосифа і не сумнївали ся нїколи, що він в рішучій хвили ужие своєї поваги для справи мира, бо позістав би він правдивим пануючим в своїй державі. А що так есть, длятого ще довго не тратимо надії, що удасть ся мир удержати.

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1908 — після часу середно-европейского.

ПРИМІТКА. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою (*). Нічна пора числить ся від 6 год. вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40, 2·30, 8·55, 1·30**, 5·50*, 7·25, 9·50, 5·45, 9·50*.
„ Ряшева: 1·10.
„ Підволочиск (голов. дворець): **7·20, 12·00, 2·15**, 5·40, 10·20*.
„ Підволочиск (на Підзамче): 7·01, **11·40, 2·00**, 5·15, 10·12*.
„ Черновець: **12·20, 6·40***, 8·07, **2·05**, 5·57, 9·30*.
„ Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·20.
„ Станиславова: 5·40*, 10·05*.
„ Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
„ Яворова: 8·26, 5·00.
„ Самбора: 8·00, 10·30, 2·00, 9·10*.
„ Лавочного, Калуша, Борислава: 7·22, 11·45, 11·00*.
„ Стрия, Тухлї (від $^{15}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$): 2·50
„ Белзця: 4·50

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·00*, 12·45***, 8·50, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·12*, 7·35*, 11·15*.
„ Ряшева: 3·30.
„ Підволочиск (головний дворець): 6·20, 10·40, **2·16**, 7·45*, 11·10*.
„ Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·02, 2·31, 8·08*, 11·32*.
„ Черновець: **2·50***, 6·10, **9·10**, 9·35, **2·37**, 10·38*.
„ Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·25*.
„ Рави, Сокаля: 6·14, 7·10*.
„ Яворова: 6·58, 6·30*.
„ Самбора: 6·00, 9·05, 4·00, 10·45*.
„ Коломиї і Жидачева: 6·03*.
„ Перемишля, Хирова: 4·00.
„ Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·26, 2·25, 6·42*.
„ Белзця: 11·05.
„ Станиславова-Ворохти (від $^{1}/_{7}$ до $^{25}/_{7}$): 6·40

ПОЇЗДИ ЛЬОКАЛЬНІ.

До Львова:

З Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 8·15 рано, 8·20 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 3·27 по полудни і 9·25 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 8·15 рано, 3·27 по полудни, 8·20 і 9·55 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 1·45 по полудни, (від 1 липня до 31 серпня) що дня 8·15 рано, 3·27 і 5·30 по полудни, 8·20 і 9·35 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 10·05 перед полуд. і 1·46 по полудни.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і римо-кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 9·58 вечер.

З Любіня від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим.-кат. сьвята 11·45 вечер

Зі Львова:

До Брухович (від 1 мая до 31 мая) що дня 7·20 рано, 3·45 по полудни, в недїлї і римо-кат. сьвята 2·30 по полуд. і 8·34 вечер; (від 1 червня до 30 червня і від 1 вересня до 30 вересня) що дня 7·21 рано, 2·30 і 3·45 по полудни, 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 12·41 по полуд. (від 1 липня до 31 серпня) що дня 7·21 рано, 2·30, 3·45 і 5·50 по полуд., 8·34 вечер, в недїлї і римо-кат. сьвята 9·06 перед полуд. 12·41 по полуд.

До Рави рускої 11·35 в ночи (що недїлї).

До Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 9·15 перед полуднем і 3·35 по полудни; (від 3 мая до 15 вересня в недїлї і рим. сьвята) 1·35 по полудни.

До Щирця 10·35 перед полуднем (від 28 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвята).

До Любіня 2·15 по полудни (від 17 мая до 13 вересня в недїлї і рим. сьвят).

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Найліпше! Найтаньше! Найскорше!

переправляє до

АМЕРИКИ

і КАНАДИ

М. Ґ. ФРЕЙДБЕРҐ

Головне бюро подорожи

АНТВЕРПІЯ	РОТТЕРДАМ
Van Leriusstraat 10	Postfach 322
БЕЛЬҐІЯ	ГОЛЯНДИЯ.

Інсерати

до

„Народної Часописи"

і Gazet-и Lwowsko-ї

принимає

Аґенция дневників

Ст. Соколовского

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Як плекати і доглядати садовину

коли хоче ся мати з неї дохід.

Підручник для властителів садів, селян, міщан і учителів. З 21 рисунками в тексті

Написав Василь Породко.

Ціна 50 сотиків.

Можна купити в книгарнях: Тов. ім. Шевченка Ставропигійскій і у автора в Коломиї ул. Коперника ч. 24.

БІЛЕТИ ІЗДИ

на всі зелїзниці

краєві і заграничні

продає

Аґенция зелїзниць держ. Ст. Соколовского,

Львів, Пасаж Гавсмана ч. 9.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимає оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краєві і заграничні.

Шкіряні вироби з росийскої шкіри!

Пара чобіт з росийскої шкіри засуваних т. зв. „Штаперів" що вистануть до ношеня по 14, 15, 16, 17, 18, 19, 20, 22 і 24 корон.

Другий же рід таких же чобіт із росийскої шкіри, мягких, особливо придатних до ношеня для женщин і дівчат, котрі вистарчать до ношеня по 10, 11 і 12 К, для школярів 7, 8, 9 і 10 К.

Третий же рід чобіт, з найлучшого юхту жовтого, для мужчин, парібків по 14 і 16 К, для школярів чоботи з тогож жовтого юхту по 6 і 7 К.

Четвертий же рід чобіт зимових з верха шкіра, а в середині овече сукно, для мужчин по 14, 15 і 16 К.

Братя селяни і міщани! Не дайте ся ошукувати по ярмарках і торгах, не купуйте тандити у жидів, памятайте на пословицю: Дешево мясо пси їдять! Жиди до тих ярмаркових чобіт дають папір на бревзолї і як в них підете в болото, то прийдете домів босо. Замовляючий повинен прислати 4 К задатку і міру з ноги, скілько центиметрів довга а скілько груба. Без задатку не висилаєсь нікому.

Стефан Копач

Струтин, п. Долина ад Стрий.

Головна

Аґенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймає

пренумерату на всї дневники

краєві і заграничні

по цїнах оригінальних.

З друкарні В. Лозиньского під зарядом І. Недонаія. (Телефона ч. 527).